

20-річчя з дня початку

Великої Вітчизняної війни

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 74 (425).

П'ятниця, 23 червня 1961 р.

Ціна 2 коп.

СТАВАЙ В РЯДИ КОМУНІСТИЧНІ!

ДУЖИМИ, семимільніми кроками йде наша країна до перемоги комуністичної праці. На передовій позиції боротьби за цю перемогу — учасники комуністичного руху, в ряди яких вливаються нові численні загопи молоді, комсомольців. Клич партії — жити і працювати по-комуністичному — підхопила й комсомольська юнь Кіровоградщини.

Маяками, на які рівняється молодь, стали відомі в області ударники комуністичної праці — свинар Леонтій Лукашевський й доярка Людмила Музика-Бершадська, залізничник Олександр Сімагін, свердловальниця Альбіна Кравцова.

Головна сила чудового руху — його масовість. Це глибоко усвідомили члени бригади комуністичної праці Альбіни Кравцової з заводу «Червона зірка». Умови змагання за право називатись бригадою комуністичної праці імені ХХІІ з'їзду, зачинателями якого є цей колектив, вимагають: підняти до свого рівня, вивести в ряди комуністичних ще хоча б одну бригаду. Сама ж Альбіна з подругами-свердловальницями шефствують над двома бригадами свого механо-складального цеху.

У доброго почину — швидка хода. Його відразу ж підхопили молодіжні бригади в усіх цехах «Червоної зірки», на інших підприємствах міста. І не лише на підприємствах. Проклав дорогу він і до серцець молодих колгоспників, залізничників, будівельників.

Наслідуючи приклад червонозорівців, молодіжна бригада мулярів Кірово-

градського будівельного управління № 1, очолювана Борисом Нецветним, також зобов'язалася до дня відкриття з'їзду допомогти завоювати почесне звання підшефним бригадам тт. Степаненка й Компанійця. Міцно прижився хороший лозунг: «Передай своє вміня говарнишеві» на Кіровоградському агрегатному заводі, де ударники комуністичної праці активно залучають у змагання своїх друзів до верстату.

Ряди ударників майбутнього ростуть, поповнюються молодими резервами. Лише в Олександрії 100 комсомольсько-молодіжних бригад, 23 зміни, 2 дільниці стали учасниками змагання. У Гайворонському районі 32 колективи молодих колгоспників борються за честь носити ім'я комуністичних.

ТАК, у нас є успіхи, які можна лишатися, але варто популяризувати. Але потрібно зважити, що є і недоліки в роботі комітетів комсомолу, які стали причиною того, що не всі ще комсомольці охоплені змаганням, подекуди збіднюється його зміст, проникає аж ніяк нетерпимий тут формалізм. Так, вважається, що олександрійські будівельники 2-го і 3-го будівельних управлінь (секретарі комсомольських організацій тт. Бурій і Крамар) включилися у комуністичне змагання, але ж вони й досі не розробили остаточних своїх зобов'язань. Пункти змагання носять неконкретний характер.

Ще недостатньо залучається до участі в змаганні за комуністичну працю інтелігенція, інженерно-технічні працівники. Хорошим

винятком в цьому відношенні є колектив спеціального конструкторського бюро «Червоної зірки», який бореться за звання комуністичного, виступає ініціатором хороших починань. А молоді спеціалісти інших підприємств? На превеликий сором комітетів комсомолу, вони здебільшого ще поза цим рухом.

Окремих райкомам комсомолу бракує послідовності й наполегливості в організації змагання. Нічим не можна виправдати їх у тому, що іноді колективи, які включилися у змагання, не виконують своїх зобов'язань або ще гірше — взагалі розпадаються.

В свій час славилась комсомольська ферма комуністичної праці в колгоспі імені 40-річчя Жовтня Вільшанського району. А в минулому році вона, власне, розпалася: з 16 доярок-комсомолок 9 з різних причин залишили ферму. Якби комітет комсомолу подумав заздалегідь про те, щоб готувати для комуністичної бригади поповнення з числа кращої молоді колгоспу, випускників школи, то вогник, запалений цими дівчатами, ще більше б розгорівся, не зникли б ні хор доярок, ні прифермський клас, не впали б надії.

А хіба допустимо, що у Новгородківському районі є лише один молодіжний колектив комуністичної праці — ферма № 4 райцентрівського колгоспу імені Леніна. Не над однією — над десятками таких ферм могли б засяяти червоної зірки, якби за організацію змагання взялись із запалом, по-комсомольськи.

Серед нашої молоді є багато гідних того, щоб стати під прапор комуністичного змагання. Їх не повинні обійти увагою міських, райкомів комсомолу, комітети первинних організацій. Нашим девізом повинно стати: кожен комсомолец — учасник змагання за комуністичну працю.

Зустрічаються розвідники майбутнього

В АТМОСФЕРІ дружби і щирості почався вечір бригад і ударників комуністичної праці в приміщенні Кіровоградського кінотеатру «Мир».

У вступному слові директор театру С. Ф. Джуган розповів про роботу кінотеатру.

Потім виступили бригадир бригади комуністичної праці заводів «Червона зірка» і «Сільгоспдеталь» тт. Кравцова, Резніченко, Снігуренко.

З великим задоволенням глядачі послушали цікавий концерт у виконанні учнів музичного училища і працівників кінотеатру, взяли участь у іграх, атракціонах.

Наприкінці вечора демонструвався новий художній фільм «На початку віку».

П. ВОЛОДИМИРОВ.

У ЗАЛІ засідав Великою Кремльського палацу 21 червня відбулися збори представників громадськості міста Москви у зв'язку з 20-річчям з дня початку Великої Вітчизняної війни.

Бурхливими оплесками зустріли присутні появу в президії керівників Комуністичної партії і Радянського уряду.

Слово для доповіді надається міністрові оборони СРСР Маршалу Радянського Союзу Р. Я. Малиновському.

Для Радянської Батьківщини, каже маршал Малиновський, Велика Вітчизняна війна була найважчим і найтяжчим випробуванням.

Повеселивши західноєвропейські країни і мобілізувавши їх потенціальну могутність, набравшись великої сили, німецький фашизм підступно порушив договір про ненапад з СРСР і всю свою величезну воєнну машину спрямував на нашу країну.

З нападом фашистської Німеччини Радянський Союз вступив в особливий, воєнний етап своєї історії, в якому вся діяльність народу, Комуністичної партії, Радянського уряду була підпорядкована захистові соціалістичної Батьківщини і досягненню перемоги над ворогом.

Радянський Союз вів справедливую, визвольну війну. Він не тільки захищав завоювання соціалізму і відстоював від ворога свою соціалістичну Вітчизну — опору і надію трудящих усього світу, але й прагнув домогтися визволення від загарбників народом окупованих країн, подати допомогу і самому німецькому народові у врятуванні від влади гітлерівських катів.

Довгий і тернистий шлях пройшов наш народ в цій війні, продовжує Р. Я. Малиновський. І хоча тепер Велика Вітчизняна війна Радянського Союзу стала надбанням історії, радянські люди її ніколи не забудуть. Надто тяжкою і кровопролитною вона була.

Дорогою ціною дісталась нам перемога. Сьогодні ми з глибоким хвилюванням звертаємось до безсмертних подвигів доблесних синів і дочок нашої Батьківщини, які віддали життя в боротьбі за справедливую справу, і схиляємо свої бойові прапори перед їх світлою пам'яттю.

Тяжкі випробування припали на долю нашого народу в червні 1941 року. В той грізний для нашої Батьківщини час Комуністична партія не похитнулася перед труднощами, вистояла перед натиском жорстокого і підступного ворога. Вона згуртувала і повела за собою на священну Вітчизняну війну весь радянський народ, зуміла за короткий строк мобілізувати економічні, моральні і воєнні можливості країни.

Велика Вітчизняна війна, продовжує Р. Я. Малиновський, була всебічною перевіркою могутності і життєздатності

Радянського Союзу, нашого суспільного і державного ладу.

Дальший розділ доповіді присвячується післявоєнному періодові. Маршал говорить, що реакційні угруповання капіталістичних країн, винні в розв'язуванні другої світової війни не відмовилися від ворожих людству планів і не склали зброї. Велику загрозу мирові являє західнонімецький милітаризм, знову відроджений тимп же колами США, Англії і Франції, які допомогли йому стати на ноги після першої світової війни.

На сторожі мирного життя радянського народу стоять наші доблесні збройні сили, овіяні славою перемог, оснащені не тільки сучасною зброєю, але й досвідом війни.

Закінчуючи доповідь, маршал Малиновський заявляє, що двадцять роковини нападу гітлерівської Німеччини на Радянський Союз ми відзначаємо не брязкотом зброї, не помислами про завоювання і підкорення чужих земель, а закликами до миру і роззброєння. Двадцять роковини з дня початку Великої Вітчизняної війни радянські люди відзначають в обстановці дальшого зростання економічної могутності і міжнародного впливу Радянського Союзу і всього соціалістичного табору, в обстановці всенародного трудового і політичного піднесення. Ми відзначаємо цю дату для того, щоб народи воскресили в своїй пам'яті ту страшну подію, врахували цей тяжкий урок і ще більше мобілізували свої сили на захист миру в усьому світі.

На зборах виступили учасники Великої Вітчизняної війни.

Зустрінутий бурхливими оплесками, з промовою виступив Перший секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов.

З великою увагою слухали учасники урочистих зборів промову Микити Сергійовича Хрущова, який говорив, зокрема, про велетенську силу і незламну волю радянського народу, згуртованого навколо рідної Комуністичної партії в боротьбі за свободу і незалежність своєї Батьківщини, про незмінні зусилля Радянського уряду, спрямовані на встановлення міцного миру в усьому світі, про готовність радянських збройних сил дати нищівну відсіч будь-якому агресорові, якщо імперіалістичні кола спробують розв'язати війну.

Промова Микити Сергійовича Хрущова не раз переривалась бурхливими, тривалими оплесками.

Збори представників громадськості Москви одностайно прийняли привітання Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу і Радянському уряду.

(ТАРС).

У Президії Верховної Ради СРСР

19 червня в Кремлі Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнев вручив орден Леніна, третю золоту медаль «Серп і Молот» Героя Соціалістичної Праці і грамоту Президії Верховної Ради СРСР Першому секретареві Центрального Комітету КПРС і Голові Ради Міністрів СРСР товаришеві Хрущову Микиті Сергійовичу, удостоєному цієї високої нагороди за видатні заслуги в керівництві по створенню і розвитку ракетної промисловості, науки і техніки та успішному здійсненні першого в світі космічного польоту радянської людини на кораблі-спутнику «Восток», що відкрив нову еру в освоєнні космосу.

Вручаючи орден Леніна і золоту медаль «Серп і Молот», Л. І. Брежнев від усього серця поздоровив натхненника і організатора робіт по освоєнню космосу товариша Микиту Сергійовича Хрущова з заслуженою нагородою і від усієї душі побажав йому міцного здоров'я і дальших успіхів у самовідданій боротьбі за процвітання нашої Батьківщини, за мир і дружбу між народами.

Л. І. Брежнев вручив нагороди Героям Соціалістичної Праці за видатні заслуги в розвитку ракетної техніки і забезпечення успішного польоту радянської людини в космічний простір

на кораблі-спутнику «Восток». Орден Леніна, золоту медаль «Серп і Молот» і грамоту Президії Верховної Ради СРСР вручено секретареві ЦК КПРС Ф. Р. Козлову, другу золоту медаль «Серп і Молот» і грамоту Президії Верховної Ради СРСР — заступникові Голови Ради Міністрів СРСР Д. Ф. Устинову, другу золоту медаль «Серп і Молот» і грамоту Президії Верховної Ради СРСР — президентові Академії наук СРСР М. В. Келдишу.

Ордени Леніна, золоті медалі «Серп і Молот» і грамоти Президії Верховної Ради СРСР вручено також заступникові Голови Ради Міністрів СРСР К. М. Рудневу, міністрові СРСР В. Д. Калмикову.

Заступник Голови Президії Верховної Ради СРСР Д. С. Коротченко вручив орден Леніна, золоту медаль «Серп і Молот» і грамоту Президії Верховної Ради СРСР за видатні заслуги в розвитку ракетної техніки і забезпеченні успішного польоту радянської людини в космічний простір на кораблі-спутнику «Восток» Голові Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежневу.

Товариші М. С. Хрущов, Ф. Р. Козлов, Л. І. Бреж-

нев, Д. Ф. Устинов, М. В. Келдиш, К. М. Руднев і В. Д. Калмиков палко подякували партії і уряду за високі нагороди.

Товариші Л. І. Брежнев і Д. С. Коротченко тепло і з великою сердечністю поздоровили Героїв Соціалістичної Праці з заслуженою нагородою і від душі побажали їм міцного здоров'я і дальших успіхів в їх роботі.

При врученні нагород були присутні товариші О. Б. Арістов, М. Г. Ігнатов, О. М. Косігін, О. В. Куусінен, А. І. Мікоян, Н. А. Мухітдінов, М. В. Підгорний, М. А. Суєлов, К. О. Фурцева, М. М. Шверник, П. М. Поспелов, Я. Е. Калнберзін, А. П. Киріленко, К. Т. Мазуров, В. П. Мжаванадзе, М. Г. Первахін, Г. І. Воронов, В. В. Гріншин, заступник Голови Ради Міністрів СРСР В. М. Новиков та інші.

Високі нагороди вручено також великій групі вчених і конструкторів, інженерів, техніків і робітників, нагороджених за великі успіхи, досягнуті в розвитку ракетної промисловості, науки і техніки, успішне здійснення першого в світі польоту радянської людини в космічний простір на кораблі-спутнику «Восток».

(ТАРС).

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ПРО НАГОРОДЖЕННЯ МІСТА КИЄВА ОРДЕНОМ ЛЕНІНА

За проявлений героїзм трудящими міста Києва в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками при обороні столиці Радянської України в липні-вересні 1941 року нагородити місто-герой КИЇВ орденом ЛЕНІНА.

Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. БРЕЖНЕВ.
Секретар Президії Верховної Ради СРСР М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль.
21 червня 1961 р.

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ МЕДАЛІ «ЗА ОБОРОНУ КИЄВА»

1. Встановити для нагородження учасників героїчної оборони міста-героя Києва медаль «ЗА ОБОРОНУ КИЄВА».
2. Затвердити Положення про медаль «За оборону Києва».
3. Затвердити опис медалі «За оборону Києва».

Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. БРЕЖНЕВ.
Секретар Президії Верховної Ради СРСР М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль.
21 червня 1961 р.

У СКЛАДІ делегації комсомольських працівників та передовиків сільськогосподарства України мені довелося нещодавно побувати в Молдавській РСР. Мета поїздки — ознайомлення з роботою комсомольських організацій республіки по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи.

Зараз в республіці трудяться 3018 комсомольсько-молодіжних ланок і 848 агрегатів, які борються за одержання 50 і більше центнерів качанистої на площі 150 тисяч гектарів. Комсомольський похід за велику кукурудзу розпочався з організації комсомольсько-молодіжних ланок, створення в них комсомольських груп та закріплення площ. Всі ланкові, начальники агрегатів і групкомсори затверджені комітетами первинних організацій і введені в номінальну райкомів комсомолу.

«Техніка плюс агротехніка» — під таким девізом проходило навчання шести тисяч молодих механізаторів в агрогуртках. ЦК ЛКСММ був проведений конкурс молодих механізаторів на кращу організацію ремонту і збереження сільськогосподарської техніки. В усіх комсомольських організаціях створені контрольні пости по виявленню недоліків і збереженню техніки. Це дало можливість в короткі строки привести в повну готовність трактори, навісний та причіпний інвентар.

Цікаво буде свою роботу серед молодих механізаторів Бульбокський райком комсомолу. При райкомі створений штаб молодих кукурудзодів, куди входять інженери, агрономи, ланкові, механізатори. Штаб керує радами молодих рационалізаторів в когоспах і радгоспах. По його ініціативі в радгоспі «Чебанівка» організована школа передового досвіду по механізації сільськогосподарства.

Вміло мобілізував молодь на боротьбу за високий врожай кукурудзи Карпінський райком комсомолу. З метою узагальнення і поширення передового досвіду райком ЛКСММ організував естафету корисних справ молодіжних ланок, присвячену ХХІІ з'їзду КПРС. Карпінці прагнуть підняти всі ланки до рівня передових. Для виявлення недоліків і надання допомоги відстаючим у районі створені групи громадських інспекторів, а при райкомі їх штаб. В його складі — спеціалісти, механізатори, комсомольські активісти — всього 12 чоловік.

Велику роботу в боротьбі за врожай

кукурудзи проводять комсомольські групи. Добре працює така група в ланці Жені Чесортан із колгоспу імені Котовського Флорештського району (групкомсорг Степан Рошу). Ланка зобов'язалась виростити по 65 центнерів зерна королеви полів на площі 25 гектарів. Всі роботи по підготовці до сівби група взяла під свій контроль. Ланка першою в колгоспі закінчила сівбу. На зборах групи обговорювалась питання про хід виконання взятих зобов'язань, затверджувався план проведення агрозаходів та інше. Коли ланка створювалась, в групі було 6 комсомольців. Зараз їх уже 10. Інші юнаки та дівчата ланки готуються до вступу в лави ВЛКСМ.

Значну роботу проводять комітети комсомолу Молдавії по організації соціалістичного змагання. Ось як, наприклад, організоване змагання комсомольців і молоді в Унгенському районі. На розширеному пленумі райкому ЛКСММ було оголошене соціалістичне змагання серед первинних комсомольських організацій, комсомольсько-молодіжних ланок і механізаторів за одержання високих урожаїв кукурудзи. Райком комсомолу встановив перехідні вимпели «Кращий комсомольсько-молодіжний ланці», «Кращому механізатору», перехідний Червоний прапор кращій первинній організації. Підсумки змагання підводяться по періодах робіт. Для переможців змагання устанавлені премії.

Керує соціалістичним змаганням районний штаб молодих кукурудзодів. 44 комсомольських активістів в громадськими інспекторами. Два рази на місяць вони виїжджають в закріплені за ними організації і ланки, контролюють хід соціалістичного змагання. Штаб молодих кукурудзодів регулярно на сторінках районної газети підводить підсумки роботи молодіжних ланок і первинних організацій, висвітлює досвід роботи кращих, дає рекомендації і поради.

Великі і почесні завдання доручає партія нашим завжди неспокойним комсомольцям. Це довір'я окрилює юнаків і дівчат, викликає у них ентузіазм, бажання працювати ще краще, ще продуктивніше. Молдавська молодь вважає своїм кращим подарунком ХХІІ з'їзду КПРС виконання прийнятих на себе соціалістичних зобов'язань.

О. ТКАЧЕНКО,
секретар Кіровоградського обкому ЛКСМУ.

Не пахвалиться колгоспники сільгоспартії «Україна» Кіровоградського району цим молодим механізатором. На яку б роботу не посилали, Ярослав завжди виконає її швидко і високоякісно. Працює він на підвищених швидкостях.
На знімку: Ярослав ГОЦ.

ПОСІВИ В ЗРАЗКОВОМУ СТАНІ

Колгоспники бригади № 9 сільгоспартії «Комінтерн» завершили проривку і підживлення кукурудзи на площі 150 гектарів. В зразковому стані зараз посіви соняшників і цукрових буряків — вони просяпані і підживлені. Значно перевиконавали змінені норми на підживлення трактористи Микола Мудрецький і Олександр Слободянюк з причіплювачами Іваном Саловим і Андрієм Куликовим.

О. КУШНІР,
ланкова колгоспу
«Комінтерн» Бобринського району.

У дві зміни

Славиться своєю наполегливістю, завзятістю в роботі високоврожайна ланка Миколи Дедкова з колгоспу ім. 17-ї партконференції. Молоді механізатори борються за вирощення 50-центнерного врожаю кукурудзи на площі 240 гектарів.

Щоб виграти час і краще доглядати посіви, хлопці організували дозимісну роботу. Закінчивши сушення посівів соняшника в об'єктивних напрямках і міжрядний обробіток качанистої, хлопці приступили до підживлення посівів. Трактористи Леонід Драний та Адольф Касьян, працюючи на підвищених швидкостях, значно перевиконають змінені завдання при високій якості роботи.

О. СТОБА,
Маялівський район.

ВИМПЕЛ У МОЛОДИХ

СПОРИТЬСЯ робота у молодих механізаторів тракторної бригади М. Лісового з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Петрівського району. Перехідний вимпел вони міцно утримують у своїх руках. Трактористи Іван Амброзян та Олександр Манько в ці дні на обробіт кукурудзи при нормі 21 гектар прополують щодня понад 30 гектарів. На площі 400 гектарів цю роботу в бригаді завершують.

Успішно ведуть тут і підживлення цукрових буряків з одночасним сплужуванням ґрунту. Тракторист Микола Ігнатов і причіплювач Іван Бондарев щодня обробляють по 30 гектарів при нормі 16. Таких успіхів молоді механізатори добиваються завдяки ритмічній роботі, добре організованій праці.

Є. ПАСЛАВСЬКА,
юнкор.

с. Іскрівка
Петрівського району.

справа: сьогодні тут проводиться виїзне бюро райкому комсомолу. Кращі гвардійці армії механізаторів вступають до комсомолу.

Позаштатний секретар, член бюро райкому комсомолу Віктор Лоевський відкриває засідання в присутності членів бюро, секретаря комсомольської організації колгоспу агронома Василя Доценка, секретаря парторганізації т. Гугля і брига-

бюро райкому комсомолу закінчилося.

А тепер — за кермо тракторів! І гул моторів наповнює тракторний стан, порушуючи ранкову тишу. З червоними прапорами роз'їжджаються на поля агрегати. Це передовики соціалістичного змагання — трактористи Ліда Лабінська, Володимир Борисенко, Василь Федунець поспішають. Час такий. Адже зараз вирішується доля врожаю.

„ІМЕННИКИ“

дира тракторної бригади комуніста В. Чуба.

В ряди ленінського комсомолу вступають трактористи Володимир Борисенко, Василь Федунець і Ліда Лабінська. По-дружньому ведеться розмова з вступаючими. Все залишається в пам'яті сьогоднішніх «імениників». Не забудуться батьківські побажання, висловлені комуністами тт. Гуглем і Чубом.

Коротке ділове засідання

ВОНИ НЕ ЗДАДУТЬ ПОЗИЦІЙ

ЄВДОКІЯ саме виливала молоко з дійниці, коли до неї підійшов завідувачий фермою Василь Сапенюк.

— Чим порадуєте, дівчачки?

— Сьогодні знову більше, ніж учора, — сказала не без гордоції.

Люба Галак, звичайно, теж не витримала, своєю радістю поділилась: переждала вона Таню Сапенюк, кращу доярку یرтілі. Є чим похвалитися і Надії Волощук. Хороше діло вона зробила. Два місяці тому трохи впаав добовий надій по фермі. Думали, гадали: в чому ж справа? Адже і корми хороші, і худоба доглянута добре. Кілька разів провели контрольне доїння. Виявилось, що Євдокія Бабійчук корів не додоює.

— Ану я спробую, — визначалась тоді Надія.

Надоїла, звичайно, більше. З тих пір вона завжди була поруч із Дуною. І надої вдвоє збільшились.

Навколо завідувачого зібрався вже гурт доярок. Підійшла і Таня Сапенюк. Від кожної корови з самого початку року діачина одержала близько 2 тисяч літрів молока.

...Василь Павлович Сапенюк виводив на дощці показників чіткі, рівні цифри: 786, 779, 784. Це — загальний надій за останні дні. Підійшов зоотехнік, глянув на рядки цифр.

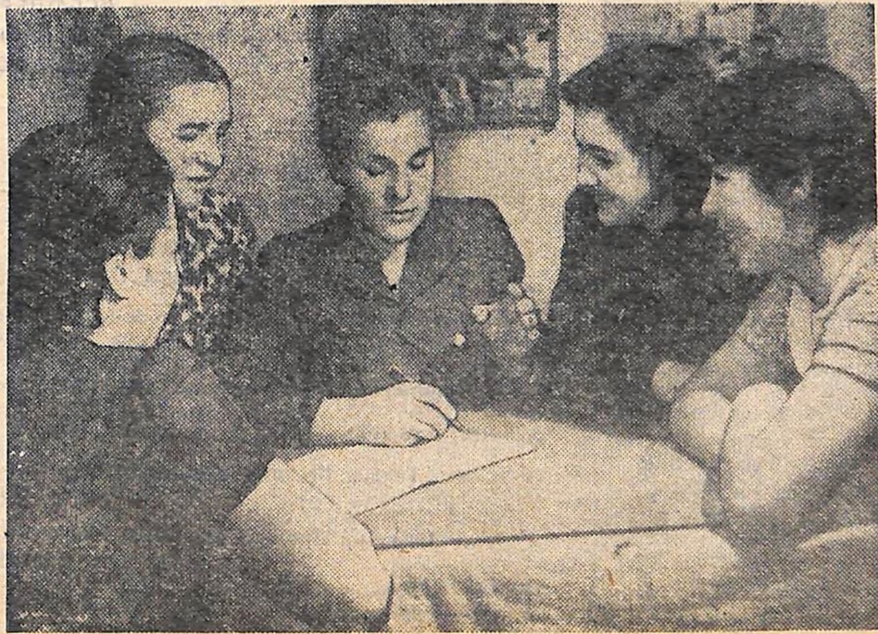
— Молодці, доярки!

Потім запросив дівчат сісти під кленами, оголосив п'ятихвилинку. Зав'язалась розмова.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
23 червня 1961 р., 2 стор.

ЩОЙНО зійшло сонце. Тікша. І порушує дзвінкий молодечий сміх, що лине від стану тракторної бригади. Це молоді механізатори ведуть розмову з членами бюро райкому комсомолу, які завітали сюди в таку ранню пору. Гості розпитують про роботу, про побут, про організацію дозвілля. І, звичайно, цікавляться настроєм кожного, думками про врожай.

Що ж привело членів бюро райкому ЛКСМУ у тракторний стан колгоспу імені Орджонікідзе у вранішню годину? Прагнення протягом дня зустрітись з багатьма молодими трудівниками, довідатись про їх труд, плани, порадитись, як у ці гарячі дні краще організувати роботу в полі... І ще одна важлива

РОВЕНСЬКА ОБЛАСТЬ. На тваринницьких фермах колгоспу імені Леніна Ровенського району переважно трудяться комсомольці і молодь, і працюють чудово, з вогином. В 1960 році колгосп одержав по 408 центнерів молока і по 108 центнерів м'яса на кожні 100 гектарів сільськогосподарських угідь.

Молоді тваринники беруть нові, підвищені зобов'язання. Кожна доярка, наслідуючи починання знатної української доярки Марії Савченко, взялась обслуговувати по 20 корів замість 10—12, як це було раніше. Для успішного виконання зобов'язань колгосп створює молоді всі необхідні умови. Полегшується праця тваринників. В чотириразному корівнику закінчується монтаж електродільної апаратури.

На знімку: (зліва направо) передові доярки колгоспу імені Леніна Антоніда КОСТЕЦЬКА, Євдокія РАДІОНЕНКО, Лариса ЛОГВИСЬ, Софія НАЗАРЧУК і Ганна ВЕРЕМЕЙКО. Кожна з них, обслуговуючи по 20 корів, зобов'язалась надіти за рік не менше 3500 кілограмів молока від корови.

Фото А. Платонова (Фотохроніка ТАРС).

статтю А. Гордієнка І батьки, і школа винні

Я НІКОЛИ не виступав на сторінках газети, але, прочитавши статтю А. Гордієнка «Мистецтво? Чим воно тобі дороге?», вирішив написати і собі. Хочу поділитися своїми думками.

По-моєму, головною метою естетичного виховання є прищеплення молоді здорового художнього смаку, тобто треба навчити юнаків і дівчат відрізняти хороше від поганого, побачити красу в природі, праці, в повсякденному житті. Естетичні почуття виховуються. Однак це завжди цьому важливому питанню приділяється належна увага. Спробую це довести.

Погана джазова музика, пошлі вірші і пісні знаходять собі багато прихильників серед молоді. Чому? Я вважаю, що в цьому винні батьки і школа. Коли у місті школярі хоч в якійсь мірі одержують крихітки знань по естетичній, то в селі, не секрет, ця ділянка зовсім занедбана.

Візьму приклад з власного життя. Прочитавши до 7 класу, я не слухав радіо, мало читав. І цього таке становище не хвилювало — ні батьків, ні вчителів. У школі ми малювали листочки дерев, горшки, кубики. А от про творчість і життя художників нам ніхто не розповідав. Те ж саме було і у викладанні співів. Ці уроки часто-густо взагалі замінялись іншими або зовсім не проводились. Чомусь забувалося, що життя видатних художників і композиторів XIX століття могло стати прикладом, ідеалом для підрастаючого покоління.

Перебуваючи на педагогічній практиці в одній з шкіл Кіровоградської області, я був присутній на уроці співів у 8 класі. Тема: «Композитор Шуберт». Вчитель нудно, нецікаво щось бубонів собі під ніс, учні займалися чим завгодно, чекали дзвоника.

Шуберт прожив трагічне життя, довгий час був утриманцем у багатих друзів! Хіба можна на такому уроці сидіти і сміятися? Це страшно! Можливо, хлопці такі черстві?

Я навчаюсь у музичному лекторії пединституту і одного разу перед поїздкою разом з школярами в колгосп почав розповідати тим самим учням про Шуберта, Шопена, Штрауса. Юнаки і дівчата півтори години уважно слухали, просили говорити ще і ще.

Чомусь і в педагогічному інституті ми на кожному полізанні займаємося питаннями дисципліни і успішності, а для диспуту «В чому краса людини?» не вистачає часу. Взагалі, в нашому учбовому закладі знають мало приділяється уваги викладанню естетики. А ми — завтрашні вчителі. У школі зустрінемося з допитливими, розумними дітьми. Певен, ми добре навчимо учнів гімнастики або гри у волейбол, роз'яснимо граматичні або математичні правила. А чи зможемо докладно розповісти про «Полонез» Огіньського, картини Леонардо да Вінчі? Ні! Хотілося б, щоб керівництво інституту замислилось над цим.

Пробачте, якщо нескладно написав. Але дуже хочеться, щоб у нашому житті все було красивим і радісним.

П. ВОЛКОВ,

студент IV курсу факультету фізвиховання пединституту.

Йде трирічка культури

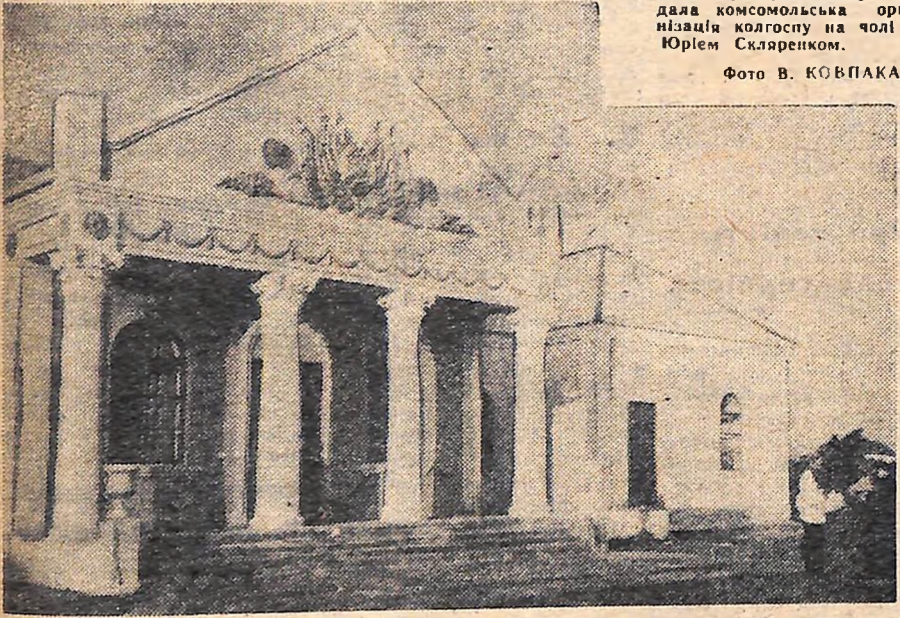

Фото В. КОБПАКА.

Маленька історія

ПОРІГ переступили доярки Катя Воропай і Валя Великохатко. В руках дівчата тримали книги.

«Вечірне доіння закінчилося», — подумав Іван Петрович. Встав із стільця, зробив кілька кроків назустріч.

— Нам щось про героїв наших днів...

— Будь ласка! — відповів бібліотекар, показуючи жестом у бік стелажів. Подруги стали вибирати книги.

лим нашої Батьківщини, мати любити читати про сучасність. Подружжя має особливе право на книжкові скарби: стіни цієї світлої бібліотеки клав Володимир.

Прийшов за книгами з питань театрального мистецтва і агрономії садовод і самодіяльний актор Семен Ганул.

Читальним залом проходить тесляр Микола Ілляшов. Хазяйським оком обвів приміщення. Він настеляв підлогу, робив вікна і стелажі для нового вогнища культури.

Ще недавно такої бібліотеки не було в селі Кам'янці. Про історію її створення завжди з охотою розповідає бібліотекар Іван Петрович Воропай.

однієї будови

ОДНОГО дня надійшла з Москви телеграма. В ній повідомлялось, що на адресу колгоспу імені Карла Маркса відвантажено 22 посилки з книгами, а ще сім надійдуть пізніше. Через тиждень подарунком прибув на станцію Новомиргород,

лежав той дорогий подарунок в конторі колгоспу до пори, до часу, бо розмістити книги поки що ніде було.

Якось серпневого дня двоє високих чоловіків ходили по вигону, міряли землю широкими кроками, натягували шпигат. Це були голова колгоспу М. М. Вижула і секретар парторганізації І. М. Воропай.

А в неділю зранку «молода гвардія», — комсомолія,

Ще два роки тому тут було пусте місце, а сьогодні в центрі села Седніво виріс цей красень. Палац культури колгоспу імені Карла Маркса — краший в Устинівському районі. В ньому в просторі фойє, зал для глядачів на 450 місць, бібліотека, читальний зал. Правління артлі придало кіноапаратуру для стаціонарної кіноустановки. Велику допомогу будівництву надала комсомольська організація колгоспу на чолі з Юрієм Склярєнком.

(Продовження. Поч. див. у № 73).

Хтось несміливо постукав. — Вийдіть, — невдоволено крикнув Мінасевиц. На порозі з'явилась довгов'яза постать поліцей.

— Пане полковнику, — радісно заговорив він. — Здається, мені вдалося спіймати одного з тих бузувирів. Клеїв листівки.

В малопразних очах коменданта засвітилися злісні вогники.

— Давайте. Гамаро, ви мені поки що не потрібні.

Щербакова попрямувала до виходу. Раптом двері відчинились, і дівчина ледве не скриннула: в заарештованому юнакові вона впізнала учасника підпільної групи Бориса Мосенза. Мабуть, Мінасевиц помітив її хвилювання. З невластивою для його повної фігури швидкістю він кинувся до дівчини.

— Знаєте цю людину? Хто він? Звідки?

Холодний, страшний погляд коменданта свердлов Гамару. «Все, — блискавкою майнула розпачлива думка. — Видала і себе і Бориса». Великим зусиллям волі оволоділа собою. Спокійно, впевнено відповіла:

— Довелося одного разу з ним зустрітись.

— Де? Коли?

— В кишені.

Мінасевиц аж захлинувся від несподіванки. З силою ударив кулаком по столу.

— Про яку кишеню ти базикаєш?

— Про мою. Колись він заліз туди. Хотів, мабуть, поживитись.

На полковника дивились такі невинні, чисті очі, що навіть Мінасевиц, який в кожному підозрював партизана, повірив. Пробулькотів собі під ніс, він дозволив дівчині йти.

— Ну, — звернувся Мінасевиц до Бориса, — яку листівку ти клеїв, хто тобі її дав?

— Ніхто мені не давав, — уперся Мосенз. — Я не клеїв, а зірвати хотів. Це поліцування порушників громадського порядку, які називають себе партизанами...» Ні, не годиться. Закресліть!

Командант сів у крісло. Потім блискавично схопився, почав диктувати.

— Давайте так: «Жителі Кіровограда. Чесні українські люди! До вас з великим проханням звертається...»

Мошенз відсахнувся. На його лобі виступили холодні краплі. Не дждавшись відповіді, комендант розмахнувся — і на щоді Мосенза з'явився кривавий рудець. Мінасевиц підняв нагай для нового удару — і перив Бориса не витримали. Закриваючи обличчя руками, він істерично закричав.

— Я нічого не робив... Я так, я випадково вступив. Мене завербували! Це все вони... вони!

За наказом полковника поліцей підніс Мосензу склянку води. Цскаючи зубами, той памагався випити, але краплі не потрапляли в рот.

— Це тільки початок, — ласкаво посміхнувся Мінасевиц.

— Я накажу палити тебе вогнем, заганяти голки під нігті, виривати волосся. Але ти можеш врятуватися. Німці вмють цінувати послуги. Тобі дадуть чин офіцера, ти матимеш багато грошей... Ну, так будеш відповідати?

— Буду. Пишіть. Зв'язі-вещь Олена Бур'янова.

— Адреса?

— Ковалівський провулок, 20.

— З ким тримає зв'язок?

— З командиром загону Конаревим.

— Адреса?

— Ковалівський провулок, 20.

— З ким тримає зв'язок?

— З командиром загону Конаревим.

(Далі буде).

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 23 червня 1961 р., 3 стор.

МЕРЗВИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ ЖИВИМИ

НАРИС

Ті і Тамарі Щербаченко доручили визволити з полону вченого-астронома Шалау Григоровича Горделадзе, який перебував у кіровоградському концентраційному таборі. Фашистські вартові інколи дозволяли приносити полоненим передачі. Саме цим і вирішили скористатися дівчата. Якось вони прийшли на лісопильку, де працювали радянські люди. Вартові перевірили зміст кошика, і вчений одержав першу передачу. З того дня Олена і Тамара стали систематично приносити «родичу» їжу. Вартові вже звикли до дівчат, їхні передачі зовсім не перевірялись, і якось Горделадзе замість продуктів одержав цивільний одяг. Щоб передодягнутися, потрібні були секунди. В цей час інші полонені, заздалегідь попереджені, вчинили гвалт, бійку і тим самим відвернули увагу фашистів.

ЗРАДА

КОМЕНДАНТ окупованого німцями Кіровограда нервово бігав по кабінету. Інколи він на мить зупинявся, дивився собі під ноги і знову міряв кроками кімнату. В поплинці диміла купа недокурків, на підлозі лежав перекинаний стілець.

Мінасевиц лютував. З півгодини тому подзвонив сам гебітскомісар. Розмова була короткою.

— Добрий день, — з удивленим спокоєм гсворив німець. — Як ваше дорожчине здоров'я, любий полковнику? На що скажеться? Все в порядку? Скажіть, будь ласка, ви не хрещений батько партизанам? Ім зовсім непогано живеться за вашою спиною. Не розумієте? Поясню. Якщо най-

прийшла туди, де незабаром мали збудувати нову бібліотеку. З першим же змахом лопати хтось затуляв пісню. І полинула вона над Великою Виссю, дружина, молада. Розчервонілися обличчя дівчат. Хлопці витирали піт з чола, на потилиці збиваючи кашкети. То з одного, то з іншого кінця доносилося:

— Не відставай!..

Восени багато роботи і на ланах, і на городі, і в саду. І на садибі колгоспу. І з усіма роботами треба впоратися в першу чергу. Будівництво ж бібліотеки не значилося в планах (почалося в кінці року), але воно не сходило з порядку денного.

— Дозвольте мені поїхати за шебеном! — просився молодий тракторист Анатолій Жовна.

— І я разом з Анатолієм! — пропонував свої послуги Олександр Ткаченко...

Стіни швидко росли під вмільми руками мулярів і книголюбів Володимира Подурця та Івана Мельниченка.

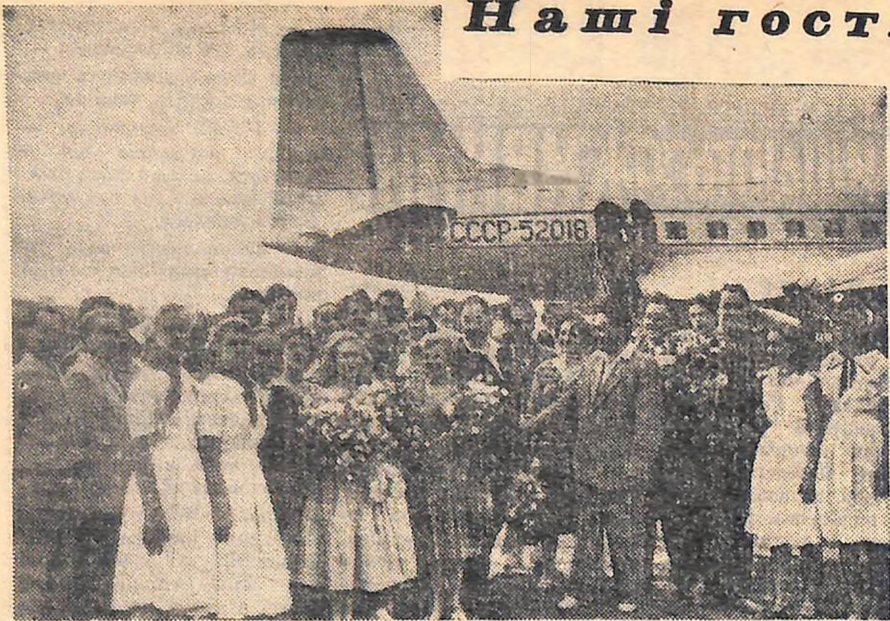
Проходячи повз будівельну площадку, колгоспники допитувалися:

— Як іде діло?

— Добре! — відповідали мулярі.

...Так з'явилася ця бібліотека.

М. СОСНА, керівник позаштатного корупікту, м. Новомиргород.

Дорогі друзі! Не забудьте передплатити журнал «Зміна» на наступне півріччя, а також порадьте зробити це своїм товаришам.

О. П. ТЕСКИ і квіти... Великі букети з білих троянд, різнокольорових дзвіночків, червоних гвоздик... Вони стали дарунками кіровоградців артистам Сталінського театру опери та балету.

Чотири дні тому приїхали в наше місто митці з славного Донецького краю, приїхали вперше за 28-річну історію свого існування. Ім був незнайомий Кіровоград, глядачі. А вже сьогодні у сталінців з'явилися сотні щирих, люблячих друзів — людей, посправжньому закоханих у велике мистецтво.

Гастролю наших гостей триватимуть два тижні. За цей порівняно короткий час вони познайомлять глядачів з вічно живими творами Чайковського — оперою «Євгеній Онегін» і балетом «Лебедине озеро», красою снадійною Пуччіні — «Тоска», широко відомою оперою Верді «Травіата», балетами «Бахчисарайський фонтан» (композитор Асаф'єв), «Кам'яна квітка» (композитор Фрідлендер) та іншими творами радянських та зарубіжних авторів.

Артисти бажають максимально використати своє перебування в нашому місті. Вони будуть зустрічатися з кіровоградцями не лише в приміщенні театру імені Кропивницького, де виступають, а й на підприємствах, в колгоспах.

Два тижні — строк невеликий. Швидко пролетять дні гастролей, але ми впевнені: тільки-но народжена дружба з талановитим колективом Сталінського театру не тільки не припиниться, а, навпаки, зміцніть. Ми надовго збережемо в пам'яті чудові образи, створені заслуженими артистами УРСР О. Горчаковою, Г. Кириліною, О. Ковалюком, М. Міценко, солістами В. Тереховим, О. Кокою, О. Галенкієм, К. Гайдаком та іншими. А митці, сподіваємось на це, також не забудуть своїх зустрічей з кіровоградським глядачем.

Б. МИХАЙЛОВ.

На знімку: представники громадськості міста вітають артистів на Кіровоградському аеродромі.

Фото В. Руденка.

А ЯК ЖЕ ДАЛІ?

1. Передстартова гарячка

У деяких колективах фізкультури нашої області думають про спортивно-масову роботу перед самим початком відповідальних змагань. Тоді починаються розшуки доморожених спортсменів, побіжні настанови, прохання не підвести честь підприємства.

Не могло бути інакше і перед фінальними змаганнями обласної ради ДСТ «Авангард».

Незадовго перед спартакіадою підходять до дівчат фізорг заводу «Динамік»:

— Завтра треба плавати.

— Як? Де? — зводять плечима робітничі.

— На змаганнях!

— Так ми уже три роки не плаваємо.

— Нічого... Полливете.

Подумали дівчата, пора-

розповідається в нарисі М. Стояна «Пісня стелу».

Молодий письменник Роман Федорів написав хвилиноч, справді поетичне оповідання на достовірних фактах «Колумбі». Вам, друзі, цей твір, безперечно, сподобається.

Крім того, в журналі надруковано оповідання Олександра Пархоменка «Терновий вінок», Уривок з нової книги спогадів «Воєнні записи» дівчи Герої Радянського Союзу, генерал-лейтенанта О. І. Родімеца, гумореску М. Білакуна «Пригода у «Вікні».

«Молодість і поезія» — так називається сторінка віршів членів Кіровоградського клубу любителів поезії, початкуючих поетів В. Погрібною, В. Гончаренка, О. Чернецького, Г. Щербини та О. Шкабоя.

«Зміна» друкує також цікаві інформації, гумористичні мініатюри В. Симоненка, красоряд, фото, кольорові репродукції з картин відомих художників.

ділься і вирішили спробувати відстояти таку честь заводу. В цей же день вирушили на водну станцію. Та як не намагалися бути на дистанції справжніми плавцями — більше 25 метрів осилити так і не змогли.

Дещо інакше склалася обстановка на заводі «Сільгоспдеталь». Комсорг підприємства М. Полянський підійшов до головного технолога Н. Неділька.

— Відпустіть спортсменів на змагання, — ввічливо попросив.

— Ніяких змагань!

— Прошу вас, — не відставав М. Полянський.

— Жодної людини!... Основне — виробничий план...

І тільки коли розмова дійшла до того, що про це знає сам директор, Н. Неділько здав свої позиції.

Але ж як виступили спортсмени цього підприємства? Їх технічні результати були настільки низькі, що не принесли команді жодного очка.

Деякі фізорги думають, що спортивні змагання — це запланований захід. Мовляв, прийде відповідне число, побігасмо, пострібаємо — і в звітах народяться потрібна помітка. Глибоко помилкова думка. Змагання — частина тренувального процесу, складний екзаме́н невтомної роботи.

Добре, що фізорги хоч в переддень змагань посправжньому подумали про спорт. Але кому потрібні аналогічні передстартові гарячки?

2. Про совість і майстерність

В порівнянні з іншими роками, в цьому сезоні спартакіада товариства «Авангард» носила масовий характер. Це дуже добре. Збільшилося число значків і розрядників, а змагання, які проходили на підприємствах, дали змогу укомплектувати кращі команди. Про це свідчать виступи червонозорівців, спортсменів Олександрійського механічного заводу та представників Семенівсько-Головківського вуглерозрізу. Спортсмени цих підприємств і зайняли призові загальнокомандні місця на спартакіаді.

Але ж скільки трапилось випадків, коли заявлені на змагання юнаки і дівчата

категорично відмовлялися від спортивної боротьби, не приходили на стадіон. Пояснюється таке несерйозне ставлення деяких спортсменів, насамперед, невідготовленістю з того чи іншого виду спорту.

Несерйозне ставлення... Спортсменів - виробничників чи тренерів і фізоргів?

Ось розбігається із списком в руці стрункий широкоплечий юнак. Болільники, затамувавши подих, чекають високого результату. Та випущено з руки снаряд... болільники розчаровано зіхають: спис падає за відміткою двадцять метрів.

Аналогічну «майстерність» можна приписати і значній масі стрибунів, бігунів, метальників. Спортсменки Кіровоградського будівельно-монтажного управління № 1 при стрибках у довжину не змогли, наприклад, подолати принаймні трьох метрів.

Підсумки спартакіади цілком і повністю характеризують фізкультурно-масову роботу на підприємствах області. І коли така низька майстерність у відбіркових спортсменів, то що ж залишається говорити про основну масу виробничників заводів, фабрик? В першу чергу все це лежить на вашій совісті, товариші члени президії обласної ради «Авангард».

3. Як же змагатися?

На спартакіаді встановлено два обласні рекорди: списометальником Олександром Кириченком і Нелею Казбан з бар'єрного бігу. Порівняно непогано виступили Валентин Живан, Жанна Таран, Валентин Зибин, Григорій Манойло. Словом, кращі результати спартакіади можна перелічити на пальцях.

Правда, є і спортсмени,

які вперше виконали розрядні нормативи чи підвищили їх. Але їх мало. Коли ж прийде той день, що поряд із відомими нашими спортсменами будуть посправжньому боротися за першість сотні юнаків і дівчат, коли захищати честь області на республіканській арені будуть не тренери, а їх вихованці?

У нас є зірки обласного масштабу з різних видів спорту. Та не всі вони розгортаються. І Жанна Таран, і Олександр Кириченко змогли б мати значно вищі результати, якби на змаганнях відчували справжніх суперників.

А як же міг досягти високого результату олександрієць тов. Олєфіров, коли невдовзі після дистанції 1500 метрів побіг 5000 метрів? Цей прикрий факт потребує глибокого засудження.

Товариство «Авангард» — одно з провідних товариств області. Тож і фізкультурно-масова робота в його колективах повинна вивувати молодим, кипучим джерелом. Відрадно бачити на спартакіаді масовість, деякі досягнення в спортивному рості. Але ж далі з такими темпами оволодіння майстерністю, виховання м спортсменів високих розрядів миритися неможливо.

В. ЯЗЛОВЕЦЬКИЙ, студент факультету фізкультури Кіровоградського педагогічного інституту.

ЧЕРГОВА ПОРАЗКА «ЗІРКИ»

Позавчора на стадіоні «Авангард» відбулася чергова гра на кубок СРСР українських команд класу «Б» між кіровоградською «Зіркою» і одеським «Чорноморцем». Зустріч закінчилася перемогою гостей з рахунком 3:2.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

КНИГА ВЧИТЬ, ЯК НА СВІТІ ЖИТИ

ПЛОЩА імені С. М. Кірова у цей недільний ранок була переповнена. У виконанні духового оркестру звучать знайомі мелодії. І краса цієї музики змішується з чудовим запахом троянд. Людей збирається все більше і більше. Чого ж чекають вони? Тут повинен відбутися книжковий базар та розиграш лотереї.

Книжковий базар проводить комсомольська організація агрегатного заводу.

Багато хорошого вже зробили для рідного міста комсомольці і всі робітники підприємства, яке вступило у змагання за право називатися комуністичним. І ось ще одна з таких добрих справ — книжковий базар, який проводиться на громадських засадах.

Громадськість! Це поняття все ширше і ширше входить в наше життя — життя будівників комунізму. Громадські розповсюджувачі книги на заводі тільки

на своєму підприємстві продали за півроку літератури на 1100 карбованців. Другою цією справою на заводі є інженер Володимир Чабаненко. Разом з ним активно розповсюджують літературу Тамара Симбірська, Тамара Шевченко, Леонід Піменов та інші. За їх допомогою працівники заводу комплектують особисті бібліотеки, систематично поповнюють їх новою технічною, політичною та художньою літературою. Самі розповсюджувачі мають уже великі особисті бібліотеки, кожна з яких налічує кілька сотень книг. Найбільша особиста бібліотека у В. Чабаненка. В ній понад 1000 томів з різних галузей знань.

Робітники заводу мають можливість замовити у Володимира книги, і він їх прохання завжди виконує. Знають його у всіх книжкових магазинах книготоргу і з подякою відгукуються про його діяльність.

...Книжковий базар відкрив секретар міському ЛКСМУ т. Івахненко. Багато цікавої, потрібної літератури було розміщено на прилавках. Продавали книги на цей раз не працівники книготоргу, а токарі, слюсарі... Чимало покупців пішло додому з чудовими купленими та виграними книгами і картинками. Так, робітник «Червоної зірки» Г. Колісниченко виграв зі своїм трирічним сином репродукцію картини Айвазовського «Дев'ятий вал», робітничої гранітного кар'єру О. Сліпичину дісталась репродукція з картини «Перед вінцем». Три томи зібраних творів Т. Г. Шевченка виграла В. Хрипко. Всього на книжковому базарі було розповсюджено літератури на 230 карбованців. Це великий подарунок молоді наступному святу — Дню молоді.

О. ЛАДАН, заступник секретаря комсомольської організації агрегатного заводу, **Г. МАЛОБРОДСЬКИЙ,** громадський розповсюджувач літератури.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36. Телефони: редактора — 66-12, відповідального секретаря — 60-14, відділів — 50-24.

Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Дмитрова Облвидаву, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Не забудьте, товариші!

Закінчується прийом передплати на обласну газету «Молодий комуніст» на друге півріччя. 26 червня — останній день. Чи кожний з вас продовжив передплату?

Велику роботу провели комсомольські активісти, листоноші, райорганізатори «Союздруку» в Голованівському, Новоградському, Вільшанському, Петрівському районах. Тут молодіжну газету в другому півріччі одержуватиме більше юнаків і дівчат, ніж з початку року. Багато активістів з успіхом беруть участь у конкурсі на кращого розповсюджувача молодіжних видань. Але охопити всю молодість і вони не зможуть. Треба, щоб кожний наш читач не забув звернутися до листоноші, зайти у поштове відділення з проханням передплатити газету «Молодий комуніст».